

KRÓTKOFALOWIEC

POLSKI

ISSN 1230-9990

nr 3/2017

626

Polski Związek Krótkofalowców jest wiodącą organizacją, skupiającą osoby zainteresowane różnymi formami łączności radiowej i wykorzystaniem ich dla rozwoju własnego i dobra społecznego. PZK dba o rozwój służby radioamatorskiej i radioamatorskiej satelitarnej w Polsce. PZK jest reprezentantem osób zainteresowanych technikami radiowymi wobec instytucji państwowych i organizacji społecznych, krajowych i zagranicznych.

„Krótkofalowiec Polski” – organ prasowy ZG PZK od 1928 roku
Wydawca: ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa, Polski Związek Krótkofalowców

Redakcja:
Remigiusz Neumann SQ7AN, sq7an@pzk.org.pl

Sekretariat ZG PZK:
ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz
adres do korespondencji: skr. poczt. 54,
85-613 Bydgoszcz 13
e-mail: hqpzk@pzk.org.pl, www.pzk.org.pl
Siedziba w Warszawie:
ul. Augustyna Kordeckiego 66 lok. U1, 04-355 Warszawa
Adres sekretariatu ZG PZK i do korespondencji b.z.
Konto bankowe: 34 2030 0045 1110 0000 0408 9110

Centralne Biuro QSL – adres jw.

Prezydium ZG PZK:
- Waldemar Sznajder, 3Z6AEF – Prezes PZK, 3z6aef@pzk.org.pl
- Tadeusz Pamięta, SP9HOJ – Wiceprezes PZK, sp9huj@pzk.org.pl
- Jan Dąbrowski, SP2JLR – Wiceprezes PZK, sp2jlr@pzk.org.pl
- Piotr Skrzypczak, SP2JMR – Sekretarz PZK, sp2jmr@pzk.org.pl
- Marek Suwalski, SP5LS – Skarbnik PZK, sp5ls@pzk.org.pl
- Roman Bał, SP9MRN – zastępca członka Prezydium
- Jerzy Gomoliński, SP3SLU – zastępca członka Prezydium

Główna Komisja Rewizyjna:
- Jerzy Najda, HF1D – Przewodniczący GKR PZK, hf1d@pzk.org.pl
- Jerzy Jakubowski, SP7CBG – Wiceprzewodniczący GKR PZK,
sp7cbg@pzk.org.pl
- Leszek Przybylak, SP6CİK – Sekretarz GKR PZK, sp6cik@pzk.org.pl
- Jan Cwikła, SP2X – Członek GKR PZK, sp2x@pzk.org.pl
- Marek Sikora, SQ8MXS – Członek GKR PZK, sq8mxs@pzk.org.pl

Inne funkcje przy ZG PZK:
- Konsultant-koordynator przemienników analogowych i cyfrowych PZK: Andrzej Hyjek SP3IYM, handrzej@gmail.com
- Konsultant-koordynator węzłów APRS PZK: Tomasz Pyda SP8NCG, sp8ncg@wp.pl

Award Manager PZK:
Jerzy Gomoliński, SP3SLU

ARDF Manager:
Krzysztof Jaroszewicz SQ5ICY, krzysztof.jaroszewicz@gazeta.pl

IARU-MS Manager:
Jan Szostak SP9BRP, sp9brp@wp.pl

Contest Manager:
Kazimierz Drzewiecki SP2FAX, sp2fax@wp.pl

Manager-Koordinator ds. Łączności Krzyszowej PZK (EmCom Manager):
Miochał Wiczyński SP9XWM, sp9xwm@gmail.com
z-ca Hubert Anysz SP5RE,

VHF Manager:
Piotr Szotkowski SP5QAT, pkuluf@pzk.org.pl

QTH Manager:
Grzegorz Krakowiak SP1THJ, sp1thj@mierzyn.eu

Packet Radio Manager:
Marek Kuliński SP3AMO, sp3amo@pzk.org.pl

Manager OH PZK:
Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC, sp3tyc@pzk.org.pl

KF Manager PZK:
Marek Kuliński SP3AMO, sp3amo@pzk.org

Oficer Łącznikowy IARU-PZK:
Paweł Zakrzewski SP7TEV, sp7tev@wp.pl

Administrator portalu i systemów informatycznych PZK:
Zygmunt Szumski SP5ELA, e-mail: admin@pzk.org.pl

ARISS Kontakt Koordynator:
Sławomir Szymanowski SQ300K

Redakcja Radiowego Biuletynu Informatycznego PZK:
Jerzy Tadeusz Kucharski SP5BLD, ul. Sułkowskiego 21, 05-825 Grodzisk Mazowiecki, Skype: sp5bld

Od listopada 2007 zmiany częstotliwości nadawania: niedziela godz. 10.30 na QRG 3700 kHz lub 7090 kHz ± QRM. Program TV o krótkofalowcach „Krótkofalowy Bis”, www.videopres.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania nadesłanych tekstów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam. Zastrzega sobie prawo do niepublikowania reklam, które mogą być kontrowersyjne lub naruszać prawa osób trzecich, w tym czytelników.

OD REDAKCJI

Wkroczyliśmy już w nowy rok. Kolejny rok zmagania życiowych i operatorskich. Zmagania z antenami, QSL-kami, pozwoleniami, opłatami itd., itp. Wszystkie te zmagania coś w nas kształtują, bo przecież nie są na darmo. Kształtują w nas „ducha krótkofalarstwa”. Określają nas i nasze hobby – nasz styl życia. Inni zmagają się z wypełnieniem swoich noworocznych postanowień, a my z przygotowaniem shacków na kolejny sezon.

Ten numer KP opowiada o zmaganiach wielu z nas. Wielu krótkofalowców, którzy poświęcili czas, energię, wiedzę i umiejętności promowaniu tego sportu, pomocy innym. Ten numer opowiada o nas, o ludziach eteru, którzy od wielu dekad czynią świat weselszym i lepszym dla samych siebie i kolejnych pokoleń.

Vy 73! Remi SQ7AN

25 lat WOŚP

25 lat Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy jest dobrą okazją do wspominania początków tego niesamowitego dzieła Jurka Owsiaaka i jego przyjaciół. Po latach winniśmy pamiętać też o udziale w tej akcji krótkofalowców SP.

Z inicjatywy Zbyszka Szpakowskiego SP5AHY szefa Klubu Krótkofalowców SP5P-ZQ działającego przy Zespole Szkół Elektronicznych przy ul. Gen. Zajączka na warszawskim Żoliborzu uruchomiona została w 1995 r. pierwsza stacja okolicznościowa pracująca pod znakiem SP0OSP. (W tym czasie nie było możliwości uzyskania znaków o takiej konfiguracji jak obecnie).

Na tydzień przed finałem WOŚP operatorzy stacji klubowej informowali krótkofalowców na całym świecie o tej akcji a w dniach 7–8 stycznia relacjonowali jej przebieg.

Operatorzy stacji: SP5AHY, SP5XOK, SP5XMU, SP5QAD, SQ5ALQ, SQ5AZQ, SQ5BIQ, SQ5BVP, SQ5BLK, SP5BUF oraz zainteresowani uczniowie ówczesnej klasy 1b przeprowadzili prawie 1000 QSO w pasmach 2 m i 80 m. Dysponowali wtenczas wysłuzonym FT DX 505 i radiotelefonem FMH 350 oraz prostymi antenami.

Krótkofalowcy oprócz prowadzenia łączności zbierali też pieniądze, które przekazali na konto WOŚP. W kolejnej edycji WOŚP krótkofalowcy z „Zajączka” pracowali pod okolicznościowym znakiem 3ZOOSP.

Minęły 22 lata, podopieczni Zbyszka SP5AHY w pełni usamodzielnili się, niektórzy pozostali aktywni na pasmach, a sam inicjator walczy podobnie jak przed laty o zdrowie, ale tym razem również o własne.

Myślę, że będę wyrazicielem wielu

wdzięcznych Zbyszskowi krótkofalowców SP, do grona którego i ja się zaliczam, życząc mu szybkiego powrotu do zdrowia.

Ryszard SP3CUG

SN1WOSP, HF1AMS dla WOŚP

Od 22 grudnia 2016 r. zaczęła swoją pracę stacja okolicznościowa SN1WOSP pracująca z okazji 25 finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Klub SP1PMY włączył się w propagowanie WOŚP na falach eteru od chwili swojego powstania, czyli od 5 lat. Po raz drugi stacja klubowa SP1PMY pracuje pod znakiem okolicznościowym.

15 stycznia odbył się finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. W tym dniu stacja pracowała ze sztabu WOŚP w Myśliborzu.

STACJA KLUBOWA SP1PBT PROMOWAŁA 25. ROCZNICĘ WOŚP PRACUJĄC POD ZNAKIEM HF1AMS ZE STATKU „NAWIGATOR XXI” ZACUMOWANEGO PRZY WAŁACH CHROBREGO W SZCZECINIE

STACJA KLUBOWA SP1PBT PROMOWAŁA 25. ROCZNICĘ WOŚP PRACUJĄC POD ZNAKIEM HF1AMS ZE STATKU „NAWIGATOR XXI” ZACUMOWANEGO PRZY WAŁACH CHROBREGO W SZCZECINIE

Również stacja klubowa SP1PBT promowała WOŚP, pracując pod znakiem HF1AMS ze statku „Nawigator XXI”, zacumowanego przy Wałach Chrobrego w Szczecinie (fotoreportaż Janusza SP1TMN). Akcja była dobrze nagłośniona w mediach publicznych.

Trzecią stacją pracującą z tej okazji była stacja SP1PKW nadająca z Wolina, z terenu liceum ogólnokształcącego pod kierownictwem Leszka SP1NL.

Stefan SP1JJY – sekretarz OT14

60. rocznica reaktywacji PZK

Mija 60 lat, jak 13 stycznia 1957 r. zwołany został w Warszawie pierwszy po reaktywacji, a trzeci po wojnie Walny Zjazd członków – założycieli Polskiego Związku Krótkofalowców. W Zjeździe wzięło udział 33 krótkofalowców reprezentujących obszar całego kraju, na 44 wstępnie deklarujących uczestnictwo w Zjeździe. Zjazd przyjął do wiadomości uchwałę ówczesnej Naczelnej Rady Radioklubów działającej przy ZG Ligi Przyjaciół Żołnierza o reaktywacji PZK. W skład Rady wchodził m.in. przedwojenni krótkofalowcy.

Było to dużym zaskoczeniem dla władz naczelnych LPŻ. Zjazd zatwierdził powołany czteroosobowy Komitet Organizacyjny, który działał pod przewodnictwem Anatóla Jeglińskiego SP5CM ex SP1CM. Zjazd zatwierdził również opracowany przez Komitet Organizacyjny wstępny projekt statutu PZK i przedstawił go do zatwierdzenia władzom państwowym. Ustalili również datę i miejsce Zjazdu Krajowego PZK na 23 czerwca 1957 r. w celu wyboru władz statutowych Związku.

Należy przypomnieć, że w początku lat 50. pęd do centralizacji doprowadził do zjednoczenia w dniu 22 lipca 1950 r. trzech organizacji tj. Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, Towarzystwa Przyjaciół ORMO i Polskiego Związku Krótkofalowców, które weszły w skład Ligi Przyjaciół Żołnierza. W dalszym procesie łączenia również inne stowarzyszenia zostały wchłonięte przez LPŻ, takie jak np. Polski Związek Motorowy, Aeroklub PRL itp.

Obradujący Zjazd Krajowy PZK 23 czerwca 1957 r. wybrał władze związku. Na prezesa: Waław Ponikowski SP5FD, ex SP1FD. Następnego dnia, tj. 24 czerwca 1957 r. grupa 10 członków – założycieli powołała do życia Warszawski Oddział PZK. Podobnie zaczęły również powstawać struktury organizacyjne PZK w całym Kraju.

Należy również zaznaczyć, że jedną z pierwszych podstawowych decyzji PZK było ustalenie form współpracy z organami państwowymi, wznowienie form współpracy z IARU oraz unormowanie stosunków organizacyjnych z LOK i ZHP.

Info. Jerzy SP8TK

Obelisk dla żeglarza – krótkofalowca

Ceniony żeglarz i krótkofalowiec z Kanady Waldemar Szcześniak VE3CZK, ex SP9HYN za moim pośrednictwem prosi kolegów krótkofalowców z Polski o poparcie inicjatywy umieszczenia w Alei Podróżników przy ul. Lema w Krakowie obelisku poświęconego słynnemu żeglarzowi Ludomirowi Mączce ex SP1CVO, zmarłemu w 2006 r.

Kapitan Ludomir Mączka to obok Leonida Teligi jeden z najsłynniejszych polskich żeglarzy. Ten inżynier geolog urodzony we Lwowie miał wiele osiągnięć. Aż 8 razy przepłynął Atlantyk i 4 razy Pacyfik. W latach 1973–1984 opłynął kulę ziemską na jachtach „Maria”. Ten rejs trwał aż 11 lat. W tym czasie nawiązywał łącz-

ności radiowe z polskimi i zagranicznymi nadawcami. Może któryś z kolegów ma jego kartę QSL? Ludek miał też kanadyjskie znaki wywoławcze: VE0 ACP/mm i VA3CVD.

Przed kilkoma laty na Bulwarze Nadodrzańskim w Szczecinie stanął jego pomnik. Jest to pierwszy na świecie pomnik krótkofalowca. Obecnie w Krakowie przy Alei Podróżników odbędzie się 22 kwietnia 2017 r. uroczyste otwarcie galerii obelisków poświęcone słynnym polskim odkrywcom, himalaistom, żeglarzom i podróżnikom. Zgłoszenie z uzasadnieniem, że powinien tam także się znaleźć kapitan Ludomir Mączka żeglarz – krótkofalowiec, należy nadsyłać do kapituły podróżników na pocztę mailową: alejapodrozownikow@gmail.com. W galerii mają stanąć 34 obeliski. W miarę napływu uzasadnionych

wniosków będzie ich więcej. Sporo informacji na temat galerii można znaleźć na stronie internetowej: Aleja Podróżników Śródziemnie. O Ludomirze Mączce jest dużo informacji w Wikipedii. Wystarczy też wpisać to nazwisko w Google. W mailu – zgłoszeniu należy koniecznie zaznaczyć, aby obok nazwy – żeglarz dopisano także – krótkofalowiec SP1CVO. To dla nas ważne. Inicjatywę podróżników można wspierać finansowo. Dane konta na wspomnianej stronie Alei Podróżników.

Warto, aby ZG PZK lub któryś z klubów pilotował sprawę obelisku dla krótkofalowca Ludka SP1CVO i był w kontakcie z kapitułą. Zgłoszenia należy nadsyłać jak najszybciej, aby na otwarcie galerii w kwietniu br. znalazł się także obelisk dla Ludomira Mączki.

Info: Ryszard SP4BBU, e-mail: sp4bbu@wp.pl

Zbigniew Rybka SP8HR (1915–2003)

Zbigniew Rybka SP8HR urodził się 12.10.1915 r. w Kraśniku. Krótkofalarstwem zaczął się interesować szkole średniej. Mając 14 lat zbudował nadajnik QRP (Hartley) oraz odbiornik krótkofalowy 0-V-1. Dodać należy, że pierwsze kroki stawiali wraz z ojcem znane obecnie wszystkim Ryszarda SP2IW z Bydgoszczy. Ojciec Ryszarda prowadził w Kraśniku sklep z odbiornikami radiowymi wraz z warsztatem. Jako bardziej doświadczony w konstrukcjach pomagał Zbyszkowi w budowie odbiorników a później nadajników. Niestety Zbyszkowi jako doświadczonemu nasłuchowcowi nie udało się przekonać swojego kolegi do krótkofalarstwa.

W sposób nielegalny zaczął pracować pod wymyślonym znakiem SP3ZR. Jednak w obawie przed ewentualnymi konsekwencjami ze strony szkoły szybko zawiesił swą działalność. Rozebrał nadajnik.

Po zdaniu matury rozpoczął studia prawnicze, choć marzył o politechnice, na którą nie mógł sobie pozwolić ze względu na trudną sytuację materialną. Równoległe pracował zarobkowo jako radiotechnik.

W roku 1931 powrócił do krótkofalarstwa. Zapisał się do Polskiego Klubu Radio Nadawców w Warszawie i otrzymał licencję nasłuchową PL-423. Przez cztery lata był aktywnym nasłuchowcem – zyskał miano najaktywniejszego SWL w SP. Z jego wyczynami można się zapoznać, wertując kartki „Krótkofalowca Polskiego” z lat 1931–35. W wyniku porządkowania znaków SWL jego znak został uzupełniony o literę S (SPL-423), co ułatwiało obieg kart QSL.

Pierwszą licencję nadawcy uzyskał w 1935 roku ze znakiem SP1KG. Pod tym znakiem pracował do końca sierpnia 1939 roku i przeprowadził kilka tysięcy QSO w tym setki łączności DX-owych. Dodać należy, że SP8HR pracował z mocą około 1 W, która była uzależniona od stanu baterii anodowej. Zaliczył łączności potwierdzone

kartami QSL z wszystkimi kontynentami.

Nawiązał pierwsze OSO SP–Honduras Brytyjski (VP1AA). Pod koniec lat trzydziestych zakłada pierwszy w Polsce harcerski zastęp krótkofalarski. Jego członkowie nasłuchowcy zdobyli pierwsze miejsca w zawodach zorganizowanych przez Główną Kwaterę ZHP. Był członkiem kadry pierwszego Ogólnopolskiego Obozu Harcerskiego dla Krótkofalowców latem 1939 roku. Uczestnicy obozu rzecz jasna już po wojnie uzyskali licencje. W ich gronie byli między innymi: SP5FK, SP6FL, SP9EK i SP9EU. Okupację spędził w Kraśniku. Pod koniec wojny został osadzony w więzieniu.

Po wyzwoleniu wstąpił ponownie studia na Wydział Prawa i Nauk Społecznych, które ukończył w 1946 roku. Kolejnym etapem edukacji była aplikacja sądowa i prokuratorska, początkowo w Sądzie Grodzkim w Kraśniku, a następnie w Sądzie Okręgowym oraz Prokuraturze Okręgowej w Radomiu. Kolejno rozpoczął aplikację adwokacką. Po zdaniu egzaminów podjął pracę w Zespole Adwokackim nr 1 w Kraśniku. Wybudował sobie dom jednorodzinny, w którym mieszkał do lat osiemdziesiątych.

W latach 1950–52 pracował w Zarządzie Okręgowym Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju w Lublinie. Za tę pracę otrzymał Złota Odznakę SKRK.

Kolejny raz działalność krótkofalarską wznowił w 1957 roku. Był członkiem założycielem Oddziału Lubelskiego PZK w 1957 r. oraz Lubelskiego Klubu Krótkofalowców PZK-SP8PLU. Otrzymał zezwolenie (SP8HR) nr 401/A z dnia 4 lutego 1957 roku. Wówczas zezwolenia otrzymali również SP8HT (obecnie SP7HT) i SP8HV (obecnie SP2HV) z Chełma Lubelskiego oraz SP8HU (później SP2HU) z Lublina. Od tego czasu pracował pod znakiem SP8HR. Przez dwadzieścia lat przeprowadził ponad 100 000 łączności z 250 podmiotami.

W rachubę wchodziły wszystkie dostępne wtenczas pasma KF głównie na CW. Zdobył ponad 200 dyplomów, w tym tak cenne jak Top Honors CHC za 200 dyplomów z wszystkich kontynentów QRP. To był drugi tego typu dyplom na świecie. Jak pisze w swoich wspomnieniach, nigdy nie przekroczył mocy 25 W. W 1984 roku został członkiem OTC.

Przez cztery kadencje był prezesem ZOW PZK w Lublinie, a w latach 1960–1985 był przewodniczącym Głównego Sądu Koleżeńskiego ZG PZK. Wchodził w skład Zarządu SP DXC. Przez wiele lat był kierownikiem sekcji dyplomowej tegoż klubu. W 1970 r. był współautorem (wspólnie z SP6FZ i SP5AIW) książki pod tytułem *Historia krótkofalarstwa polskiego*. W 1959 roku wydał nakładem ZOW PZK w Lublinie broszurę *Dyplomy krótkofalarskie*. Bardzo angażował się w działania harcerzy krótkofalowców. Klub QRP mianował go honorowym członkiem klubu.

W roku 1972 otrzymał srebrną odznakę Zasłużony Pracownik Łączności, w 1973 srebrny medal za Zasługi dla Obronności Kraju, a w 1975 Medal XXX-lecia PRL. Ponadto w 1973 r. za działalność na rzecz PZK otrzymał Odznakę Honorową PZK (nr 008).

W 1992 Zjazd Krajowy PZK nadał mu godność członka honorowego PZK. Natomiast za całokształt działalności na rzecz krótkofalarstwa polskiego otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Był bardzo muzykalny, wspaniale grał na fortepianie i z tego tytułu był duszą towarzystwa.

Jesienią 1980 roku uczestniczył w ciężkim wypadku samochodowym. Przeszedł na emeryturę.

Ostatnie lata swego życia mieszkał w Lublinie. Zmarł 13 sierpnia 2003 roku i jest pochowany na cmentarzu parafialnym w rodzinnym Kraśniku.

TNX: SP3CSD, SP5CCC,

Zdzisław Bieńkowski SP6LB

Zdzisław Bieńkowski SP6LB urodził się 1 stycznia 1929 roku w Łodzi. Tam też dorastał i edukował się. W czasie ostatnich dwóch lat wojny był gońcem w hurtowni ziemniaczanej w Łodzi. W tym samym czasie zajmował się czynnym prowadzeniem nasłuchów Londynu i przekazywał wiadomości komórkom Polskiego Podziemia w Łodzi. W roku 1948 zajął się organizacją Klubu Krótkofalowców przy Politechnice Łódzkiej, a rok później został sekretarzem Oddziału Łódzkiego Zarządu PAK.

W 1950 roku został prezesem ZO PZK w Łodzi i delegatem na Krajowy Zjazd PZK. Był też delegatem na „zjazd połączeniowy” powołujący Ligę Przyjaciół Żołnierza. W tym samym roku został członkiem Zarządu Grodzkiego LPŻ w Łodzi i jednocześnie opiekunem sekcji łączności i radioklubu w Łodzi. W 1951 roku został kierownikiem Gabinetu Radiowego w Młodzieżowym Domu Kultury i wtenczas zdał egzamin na świadectwo uzdolnienia. Rok później otrzymał licencję i znak SP7LB i natychmiast uruchomił nadajnik na LD 30. Pierwsze QSO przeprowadził w paśmie 20 metrów z USA. W 1952 roku ukończył Politechnikę Łódzką w specjalności budowy maszyn i urządzeń elektrycznych. W czasie ostatnich dwóch lat studiów był asystentem w Katedrze Miernictwa Elektrycznego. Po ukończeniu studiów podjął pracę w Wytwórni Prostowników Ręciowych „Katoda” w Łodzi na stanowisku kierownika kontroli technicznej. W 1953 został członkiem ZG LPŻ ds. radioklubów. Podobnie jak wielu innych krótkofalowców, w połowie lat pięćdziesiątych zajmuje się obsługą radiową Wyścigów Pokoju. W 1954 r. przeniósł się do wrocławskiego „Dolmelu” gdzie był kierownikiem produkcji. W latach 1955–57 był przewodniczącym Naczelnej Rady Radioklubów. W 1956 r. brał udział w Zjeździe Krajowym reaktywującym PZK. Reaktywował Łódzki Oddział PZK. W tym samym roku wraz z SP5FM założył Polski Klub UKF.

Był delegatem na kolejny Zjazd PZK w 1958 roku i został członkiem Komisji Radiowej przy CZRT powołanej przez Ministra Łączności dla spraw organizacji krótkofalarstwa w Polsce. W 1959 brał udział w Zjeździe Krajowym PZK z ramienia ZOW we Wrocławiu na którym został wybrany do prezydium ZG. Na ZK w 1963 wybrany został do składu ZG i jednocześnie powierzono mu funkcje UKF Managera.

W latach 1965–69 podjął pracę na stanowisku głównego inżyniera w zakładach „Karelna” w Piechowicach. W 1969 kolejny

raz zmienia zakład pracy i zostaje głównym inżynierem w Wytwórni Części Zamiennych dla Przemysłu Włókienniczego.

Od roku 1971 pełnił funkcje przewodniczącego Polskiego Klubu UKF. W czasie VII ZK PZK (1973) został członkiem Prezydium a następnie wiceprezesem ds. sportowych. Był autorem rozdziału *Anteny UKF* w „Informatorze Krótkofalowca” 1974 r. W wyniku przeprowadzonych reform administracji państwowej (1975) powstaje województwo z siedzibą w Jeleniej Górze, a następnie utworzony został Sudecki Oddział PZK na czele którego stanął Zdzisław SP6LB.

W latach 1975–82 był dyrektorem Zespołu Szkół Zawodowych w Piechowicach i jednocześnie wykładowcą elektroniki w Filii Politechniki Wrocławskiej w Cieplicach. W 1978 roku po kilku latach żmudnej pracy nakładem Wydawnictw Komunikacji i Łączności ukazała się książka *Amatorskie anteny KF i UKF*. Setki początkujących nadawców (i nie tylko) sięga po tą książkę do dnia dzisiejszego. W tym też roku sfinalizował produkcję 1500 anten UKF, a wcześniej opracował dokumentację i prowadził negocjacje z producentem. Wszyscy mówili o nich „anteny SP6LB”. Od 1982 roku do 1995 był nauczycielem przedmiotów zawodowych w technikum.

Zdzisława osobiście poznałem w latach osiemdziesiątych w czasie posiedzeń zarządu głównego PZK. Nie należał do „krzykaczy”, a jak zabierał głos, to po przemysłeniach i konsultacjach. Jego wnioski były zawsze konstruktywne. Był stanowczy – zdecydowany i czasami po jego wystąpieniu wielu wcześniejszych mówców rezygnowało z pieniactwa.

Od 1985 r. był członkiem SPDXC (nr członkowski 334). W tym samym roku z inicjatywy ZG PZK otrzymał Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski. Rok 1988 przyniósł kolejną długo oczekiwaną pozycję w postaci *Poradnika UKF-owca*. Jest do do chwili obecnej cenny, liczący 1000 stron podręcznik dla tysięcy krótkofalowców. W lutym 1992 roku po rezygnacji z funkcji prezesa PZK przez Krzysztofa SP5HS właśnie Zdzisław SP6LB po wcześniejszej ocenie mej działalności zaproponował Zarządowi Głównemu moją osobę na funkcję pełniącego obowiązki prezesa. Zgodziłem się, a za kilkanaście dni, korzystając z zaproszenia SP6LB, spotkałem się z nim w jego domu w Jeleniej Górze. Nie była to łatwa rozmowa ale doszło między nami do uzgodnienia planu działania ZG PZK na kilka miesięcy.

Po wyborze mnie na prezesa PZK spotkaliśmy się ponownie, tym razem w Karpa-

czu. Wówczas SP6LB powiedział „dałeś się zaprząć, to teraz ciągnij”, ale po chwili dodał „ale ja tobie pomogę”. Był jednym z niewielu znaczących krótkofalowców, których uznawałem za wiarygodnych doradców. W czasie mej kadencji byliśmy razem na HR w Fridrihschafen. Nie mogłem jednak liczyć na wielką pomoc Zdzisława na stoisku PZK – wielokrotnie mnie doprowadzał do zakłopotania. Ale tam rozumiałem, kim był SP6LB dla czołówki działaczy krajowych Europy i I Regionu IARU.

SP6LB był słyszany na pasmach emisjami cyfrowymi, co bardzo rzadko zdarzało się w tym czasie naszym kolegom z „górnej półki”. Należał do PK RVG.

Aktywnie uczestniczył w Zjeździe PZK Konin 1996 r. Brał udział w Konferencji I Regionu IARU w Tel Avivie. W 1998 roku został powołany przez ZK PAR na koordynatora przemieników analogowych. W tym samym roku uczestniczył w Konferencji I regionu IARU w Wiedniu, a w 1999 w Lillehammer. Kolejny dla Zdzisława ZK PZK miał miejsce w Kołobrzegu w 2000 r. W czerwcu 2001 r. reprezentował nasz Związek na Ham Radio w Friedrischafen.

W latach 2002 i 2005 był delegatem na konferencje I Regionu IARU kolejno w San Marino i Davos. Zjazd Krajowy w 2008 r. nadał SP6LB godność honorowego członka PZK.

Był współpracownikiem wszystkich mediów krótkofalarskich. Zajmował się tłumaczeniami instrukcji transceiverów KF i UKF oraz innych urządzeń krótkofalarskich. Władał kilkoma językami obcymi. Pomimo tak wielu przyjętych na siebie obowiązków przez dziesiątki lat uczestniczył w zawodach i dniach aktywności głównie na UKF-ie w ramach wypraw na pobliskie góry.

Ryszard SP3CUG

Za pomoc w przygotowaniu powyższego opracowania serdecznie dziękuję prezesowi OTC PZK kol. Grzegorzowi SP3CSD.

SILENT KEYS

**W OSTATNIM CZASIE ODESZLI
OD NAS NA ZAWSZE:**

**BOLESŁAW KRZYMIN SP2ESH
JAN WIESŁAW PARYS SQ3GJQ
ANDRZEJ ZIĘBA SP8LNC
ANDRZEJ DOMARADZKI, SP6LV
JANUSZ ADAMCZYK SP3DOQ
SZCZEPAN GACEK SP9VRJ**

Prezydium Zarządu Głównego PZK informuje, że zakończona została sprawa sądowa prowadzona z wniosku Kolegi Wiesława Paszty SQ5ABG. Strony sporu dochodząc do przekonania, iż kontynuacja procesu nie służy interesowi polskiego radioamatorstwa zakończyły sprawę w sposób polubowny bez ponoszenia przez strony postępowania dodatkowych kosztów.

Jednocześnie Prezydium Zarządu Głównego PZK informuje, iż zamieszczenie w projekcie graficznym dyplomu wydanego pod nazwą „85 lat PZK i 90 lat IARU” zdjęcia przedstawiającego replikę stacji powstałej w Błyskawicy miało na celu jedynie podkreślenie rangi wydarzenia, jakim była budowa repliki powstałej radiostacji Błyskawicy w 85-letniej historii Polskiego Związku Krótkofalowców i nie zmierzało do naruszenia czyichkolwiek praw.

W związku z powyższym Prezydium Zarządu Głównego PZK po raz kolejny wyraża głębokie wyrazy uznania dla wszystkich autorów tej niezwykle cennej inicjatywy, w tym w szczególności dla Kolegi Wiesława Paszty SQ5ABG, składając na jego ręce podziękowania za wkład i zaangażowanie w ten historyczny projekt.